

Sag anlagt den 26. marts 2005 af Kongeriget Belgien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-134/05)

(2005/C 132/59)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 26. marts 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Kongeriget Belgien, ved avocats J.-P. Buyle og C. Steyaert.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning af 19. januar 2005 annulleres for så vidt den bestemmer, at de »gamle ESF fordringer« ikke er forældede og, i det omfang, det er nødvendigt, for så vidt den bestemmer, at fordringerne pålægges morarenter, der beregnes i medfør af artikel 86 i forordning (EF) nr. 2342/2002,
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

I perioden fra 1987 til 1992 anmodede Kommissionen sagsøgeren om tilbagebetaling af visse beløb hidrørende fra Den Europæiske Socialfond (ESF), der var overført direkte fra Kommissionen til forskellige belgiske organisationer i deres egenskab af iværksættere, idet disse ikke havde anvendt midlerne i overensstemmelse med reglerne for ESF.

I 2004 modregnede Kommissionen et beløb, som sagsøgeren skyldte i form af ældre fordringer, i fordringer, som sagsøgeren havde på Kommissionen. Som følge af denne modregning rettede sagsøgeren en række henvendelser til Kommissionen, der ved den anfægtede beslutning svarede, at de gamle fordringer ikke var forældede, sådan som sagsøgeren havde anført.

Til støtte for sin påstand har sagsøgeren anført, at de omhandlede fordringer er forældede i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2888/95 eller, subsidiært, i henhold til bestemmelser i belgisk ret, der finder anvendelse i den foreliggende sag i medfør af artikel 2, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2888/95.

Sagsøgeren anfægter endvidere Kommissionens pålæg af morarenter. Ifølge sagsøgeren finder i den foreliggende sag et særligt regelsæt anvendelse, nemlig forordningerne (EØF) nr. 1865/90 og (EF) nr. 448/2001, der fraviger artikel 86 i forordning (EF) nr. 2342/2002, der af Kommissionen er anført som hjemmel for pålæg af morarenter. Sagsøgeren gør gældende, at dette

særlige regelsæt ikke hjemler pålæg af morarenter for så vidt angår ESF aktioner, som er vedtaget før 6. juli 1990, og at Kommissionen derfor ikke var berettiget til at kræve morarenter for de omhandlede fordringer.

Sag anlagt den 29. marts 2005 af Franco Campoli mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-135/05)

(2005/C 132/60)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 29. marts 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Franco Campoli, London, ved avocats Stéphane Rodrigues og Alice Jaume, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 13. december 2004 om afslag på den klage, som sagsøgeren indgav i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2, samt annullation dels af ansættelsesmyndighedens afgørelse, som blev anfægtet i nævnte klage og som pr. 1. maj 2004 ændrede den justeringskvotient, det husstandstillæg og det faste skoletillæg, der gælder for sagsøgerens pension, dels af sagsøgerens lønsedler, for så vidt som disse fra maj 2004 gennemfører førnævnte afgørelse.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren i denne sag har nærmere bestemt nedlagt påstand om anvendelse med tilbagevirkende kraft fra den 1. maj 2004 af den justeringskoefficient, der før den 1. maj 2004 fandt anvendelse på hans pension.

Sagsøgeren har herved anført, at artikel 20, stk. 2, i bilag XIII til vedtægten med henblik på at dække overgangen mellem det gamle og det nye system med anvendelse af justeringskoefficienter som følge af ændringen af vedtægten for Fællesskabernes offentlige tjeneste fastsætter en overgangsperiode på fem år, fra den 1. maj 2004 til den 1. maj 2009, hvorunder justeringskoefficienten gradvist nedsættes.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren i det væsentlige fremsat en ulovlighedsindsigelse i henhold til EF-traktatens artikel 241 med den begrundelse, at anvendelsen af artikel 20 i bilag XIII til vedtægten i det foreliggende tilfælde er ulovlig.

Sagsøgeren har herved gjort gældende:

- at der er sket tilsidesættelse af hans berettigede forventning, henset til administrationens forsikringer om, at den nye vedtægt ikke ville have nogen negativ indvirkning på hans retsstilling
- at der ikke er sket overholdelse af principperne om ligebehandling og om forbud mod forskelsbehandling, henset til den differentiering, der er fastsat på grundlag af bopælslandet for de tjenstgørende tjenestemænd og for de pensionerede tjenestemænd
- at der ikke er sket overholdelse af hans velerhvervede rettigheder, henset til den ændring, der er sket af hans grundlæggende ansættelsesvilkår på tidspunktet for hans pensionering
- at princippet om god forvaltningsskik er tilsidesat.

Sag anlagt den 30. marts 2005 af EARL Salvat Père et Fils m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-136/05)

(2005/C 132/61)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 30. marts 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af EARL Salvat Père et Fils, som har hjemsted i Saint-Paul de Fenouillet (Frankrig), Comité interprofessionnel des vins doux naturels et vins de liqueur à appellations contrôlées, som har hjemsted i Perpignan (Frankrig), og Comité national des interprofessionnels des vins à appellation d'origine, som har hjemsted i Paris ved avocats H. Calvet og O. Billard.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af artikel 1.1 og 1.3 i Kommissionens beslutning af 19. januar 2005 om »Rivesaltes-planen« og af de skatteligende CIVDN-afgifter, der er gennemført af Frankrig.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

I den anfægtede beslutning har Kommissionen fastslået, at jordudtagningspræmien pr. ha, der er finansieret ved erhvervsbidrag som led i »Rivesaltes-planen«, og salgsfremme for og organiseringen af de kontrollerede oprindelsesbetegnelser »Rivesaltes«, »Grand Rousillon«, »Muscat de Rivesaltes« og »Banyuls«, der er finansieret ved nævnte bidrag, udgør statsstøtte i medfør af artikel 87 EF.

Sagsøgerne har nedlagt påstand om annullation af denne beslutning, fordi den ikke er tilstrækkeligt begrundet og er i strid med artikel 253 EF, da sagsøgerne herved ikke har mulighed for at gøre sig bekendt med begrundelsen for, at Kommissionen har fundet, at de kriterier, som Domstolen har fastsat for statsstøtte, er opfyldt i denne sag. Sagsøgerne har desuden anført, at den anfægtede beslutning er i strid med artikel 87 EF, da Kommissionen hverken har bevist, at de omhandlede foranstaltninger er finansieret ved midler fra de nationale myndigheder, eller at de pågældende erhvervsbidrag til finansiering af salgsfremme for og organiseringen af de kontrollerede oprindelsesbetegnelser er statslige.

Sag anlagt den 1. april 2005 af koncernen LA PERLA SpA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-137/05)

(2005/C 132/62)

(Det sprog, stævningen er affattet på: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 1. april 2005 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af koncernen LA PERLA SpA ved avvocati Renzo Maria Morresi og Alberto Dal Ferro. Den anden part i sagen for appelkammeret var selskabet Cielo Brands — Gestao e Investimentos Lda.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Den anfægtede afgørelse annulleres i det hele, hvorved Annullationsafdelingens afgørelse sættes i kraft igen, og det anfægtede varemærke erklæres under alle omstændigheder ugyldigt.
- Cielo Brands — Gestao e Investimentos Lda tilpligtes at betale alle sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagens behandling i to instanser ved Harmoniseringskontoret.